ROMÂNIA *m*

CURTEA DE APEL BUCUREŞTI SECŢIA A VIII-A

CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL Dosar nr.

Î N C H E I E R E

Şedinţa publică de la [redacted]

Completul constituit din:

PREŞEDINTE - [redacted]

Pe rol fiind verificare măsurii suspendării privind acţiunea în contencios administrativ şi fiscal, formulată de reclamanta [redacted], în contradictoriu cu pârâţii MFP-ANAF- Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, MFP-ANAF- Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor şi MFP-ANAF- DGRFP Bucureşti - [redacted], cauza având ca obiect „anulare act administrativ".

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă reclamanta prin avocat [redacted], care depune împuternicire avocaţială la dosar, lipsind pârâţii.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă care învederează Curţii că prin Serviciul Registratură, la data [redacted] pârâta ANAF a depus cerere cu privire la soluţia pronunţată în dosarul nr. [redacted] Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a depus copia sentinţei pronunţată în dosarul nr [redacted] şi dovada recurării acestei sentinţe , la data [redacted] DGRFP Bucureşti a depus cerere prin care arată că a formulat recurs împotriva sentinţei [redacted] pronunţată în dosarul nr. [redacted] de Curtea de Apel Bucureşti - SCAF.

Reclamanta, prin avocat depune la dosar o precizare prin care arată că dosarul nr. [redacted] al CAB-SCAF se află pe rolul ICCJ în procedura de filtru, ataşând extras de pe portalul ÎCCJ, solicitând menţinerea măsurii suspendării dispusă în prezentul dosar.

C U R T E A ,

In urma deliberării constată că subzistă măsura suspendării judecăţii cauzei disjunsă din dosarul [redacted], dispusă prin sentinţa civilă nr.[redacted] pronunţată în dosarul [redacted] nefiind soluţionat definitiv dosarul nr[redacted] CAB - SCAF, fâcându-se dovada că acesta se află în recurs în procedura de filtru la înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

Astfel că, va menţine măsura suspendării judecăţii dispusă prin sentinţa civilă nr[redacted] pronunţată în dosarul [redacted] din care s-a disjuns prezenta cauză, motive pentru care,

D I S P U N E

Menţine măsura suspendării judecăţii acţiunii disjunsă formulată [redacted], cu sediul [redacted] în contradictoriu cu pârâţii [redacted] până la soluţionarea definitivă a dosarului nr. [redacted] al CAB - SCAF.

Cu recurs.

Pronunţată în şedinţă publică, azi [redacted]

PREŞEDINTE

ARSENE DIACONESCU

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. [redacted]

SENTINŢA CIVILĂ NR [redacted]
Şedinţa publică de la [redacted]
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE: [redacted]
GREFIER: FUIOREA [redacted]

Pe rol este soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâţii MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI, MINISTERULUI FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA NAŢIONALĂ DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR şi MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANŢELOR PUBLICE BUCUREŞTI - [redacted] având ca obiect "Anulare act administrativ".
La apelul nominal făcut în şedinţă publică, în ordinea listei, răspunde reclamanta, prin avocat, cu împuternicire avocaţială la dosar, lipsind pârâţii.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Curtea acordă cuvântul părţii prezente pe excepţia de inadmisibilitate a cererii invocată de pârâtă prin întâmpinare.

Reclamanta, prin avocat, solicită respingerea excepţiei având în vedere Decizia Curţii Constituţionale nr. 160/2013 prin care s-a statuat că instanţa de Contencios Administrativ este competentă potrivit art. 18 alin 2 din Legea nr. 554/2004 să se pronunţe şi asupra legalităţii operaţiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului supus judecăţii.

Curtea respinge ca neîntemeiată excepţia inadmisibilităţii acţiunii invocată de pârâtă prin întâmpinare, prin raportare la prevederile art. 218 alin 2 din OUG nr. 92/2003 având în vedere faptul că prevederile textului de lege menţionat anterior nu fac distincţie între felul în care a fost soluţionată contestaţia administrativă formulată împotriva deciziilor de impunere în sensul că a fost respinsă ca tardivă contestaţia administrativă sau că a fost respinsă pe fond contestaţia.
Nemaifiind cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată terminată cercetarea judecătorească şi acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea acţiunii şi anularea deciziei prin care a fost respinsă contestaţia prealabilă precum şi a deciziilor de impunere din oficiu menţionate în contestaţie. Arată că datorită imposibilităţii obiective a reclamantei de a-şi mai îndeplini obligaţiile fiscale, ANAF a procedat la emiterea Deciziilor de impunere din oficiu. Solicită instanţei să reţină că deciziile de impunere nu au fost comunicate, reclamanta fiind în termen pentru a face această contestaţie, având în vedere că reclamanta a contestat inclusiv decizia DGAMC prin care a fost respinsă cererea sa de repunere în termen.

Curtea declară dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare.

CURTEA,

Deliberând, reţine următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a VIII a Contencios Administrativ şi Fiscal la data de [redacted] a solicitat instanţei, în contradictoriu cu pârâtul MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI, ca prin sentinţa ce o va pronunţa să dispună:

1. Anularea deciziei nr [redacted] prin care a fost respinsă contestaţia subscrisei formulată împotriva deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] nr. [redacted] şi nr. [redacted].
2. Pe fond, admiterea contestaţiei şi anularea deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] şi nr. [redacted].
3. Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată generate de soluţionarea prezentei cauze, pentru următoarele motive:

În fapt, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală — Direcţia de Administrare a Marilor Contribuabili a emis deciziile de impunere din oficiu nr [redacted], decizia nr. [redacted], decizia nr. [redacted], decizia nr. [redacted] şi decizia nr [redacted], fără ca subscrisa să fi putut lua la cunoştinţă în mod efectiv de aceste documente, împotriva acestor decizii am formulat contestaţie la data de [redacted], contestaţie care a fost soluţionată prin decizia nr. [redacted] în sensul respingerii ca tardivă a contestaţiei cu privire la decizia de impunere din oficiu nr [redacted], decizia nr. [redacted], decizia nr. [redacted], şi decizia nr. [redacted] şi respingerea ca nemotivată a contestaţiei cu privire la decizia de impunere nr. [redacted]

Decizia pârâtei este nelegală şi netemeinică pentru următoarele motive:

1. în mod nelegal şi netemeinic s-a respins ca tardivă contestaţia subscrisei cu privire la deciziile de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] şi nr.[redacted]

A. Referitor la decizia de impunere din oficiu nr. [redacted] şi decizia nr. [redacted]

Pârâta a respins contestaţia subscrisei ca tardivă reţinând că aceste decizii au fost comunicate prin afişare în conformitate cu prevederile art. 44 alin. 5 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Este adevărat faptul că termenul de formulare a contestaţiei este de 30 de zile de la data comunicării deciziei, însă acest termen începe să curgă faţă de contribuabil din momentul în care comunicarea se realizează în conformitate cu prevederile art. 44 alin. 1, 2 şi 3 din OG nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală.

Or, în prezenta cauza, pârâta nu a comunicat subscrisei la sediul declarat deciziile de impunere prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, comunicare prioritară de altfel, comunicarea prin publicitate fiind una subsidiară, astfel cum stabilesc prevederile art. 44 alin. 4 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevedere legală reglementată expres de către legiuitor ca urmare a admiterii excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor art 44 din OG nr. 92/2003 prin decizia Curţii Constituţionale nr. 536/2011.

În plus, dorim să subliniem faptul că pârâta nu a făcut nici dovada comunicării prin publicitate, astfel cum susţine în cuprinsul deciziei sale.

Astfel, faţă de împrejurarea că pârâta nu a comunicat subscrisei decizia de impunere din oficiu nr. [redacted] în modalităţile prevăzute de lege, subscrisa eram în termen să

formulez oricând contestaţia, neexistând tardivitatea acesteia. Mai mult, tot cu ocazia formulării contestaţiei am formulat şi cerere de repunere în termen care practic nici nu a fost soluţionată de către pârâtă, neexistând nicio motivare în acest sens.

Pentru susţinerea cererii de repunere în termen, am arătat faptul că subscrisa nu am putut lua la cunoştinţă în mod efectiv de deciziile de impunere din oficiu, având la bază următoarele considerente:

Faţă de reprezentantul legal al Societăţii, s-a dispus începerea urmăririi penale şi punerea în mişcare a acţiunii penale, [redacted] fiind luată măsura arestării preventive faţă de acesta în cadrul dosarului [redacted] aflat pe rolul Parchetului de pe lângă înalta Curte de Casaţie şi Justiţie -Direcţia de Investigare a Infracţiunilor pentru Criminalitate Organizată şi Terorism - Serviciul Teritorial Bucureşti.

La data de [redacted], prin încheierea Curţii de Apel Bucureşti nr [redacted], s-a dispus înlocuirea măsurii arestului preventiv cu măsura controlului judiciar, dispunându-se, totodată, de către judecătorul de drepturi şi libertăţi ca pe durata controlului, Administratorul [redacted] să nu comunice cu martorii, angajaţii Societăţii şi ceilalţi inculpaţi, direct sau indirect, pe nicio cale.

Cu ocazia percheziţiilor domiciliare şi la sediul social al tuturor societăţilor care fac obiectul cercetării, organele de urmărire penală au ridicat toate documentele contabile ale subscrisei pentru a le folosi ca mijloace de probă în cercetările derulate.

In consecinţă, în tot acest interval de timp, datorită împrejurărilor mai sus-menţionate, reprezentantul legal al Societăţii, [redacted] s-a aflat în imposibilitatea obiectivă de îndeplinire a obligaţiilor fiscale, respectiv de a întocmi şi a declara deconturile de TVA şi declaraţiile aferente contribuţiilor sociale.

Această obstrucţionare a continuat şi ulterior datei de [redacted], dată la care administratorul [redacted] a fost pus în libertate sub control judiciar, întrucât proprietarul spaţiului unde era înregistrat sediul social al Societăţii,

[redacted] i-a interzis accesul în incinta sediului social al [redacted]

Administratorul [redacted] a aflat despre faptul că pârâta a emis actele fiscale atacate prin prezenta contestaţie, la data de [redacted] când a fost publicat tabelul preliminar al creanţelor în Buletinul Procedurilor de Insolvenţă [redacted], şi luând legătura cu administratorul judiciar, i-a solicitat documentele depuse de către ANAF în cadrul dosarului de insolvenţă nr [redacted]

Din studiul acestor documente rezultă faptul că această instituţie a formulat declaraţie de creanţă, iniţial pentru suma de [redacted] lei, ulterior precizată la suma de [redacted], fără să fi indicat ce reprezintă respectiva suma în concret, temeiul juridic în baza căruia este datorată această sumă şi înscrisul doveditor al dreptului de creanţă.

Cum potrivit dispoziţiilor art. 2.6.6 din ordinul ANAF nr. 3392/2011 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuţiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă, subscrisa aş fi avut posibilitatea de a depune declaraţiile fiscale cel mai târziu în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziilor de impunere emise din oficiu, şi cum acest drept nu mi l-am putut exercita din motivele neimputabile arătate mai sus, cererea de repunere în termen apare ca fiind întemeiată.

Având în vedere faptul că administratorul Societăţii a fost privat de libertate, ulterior fiind pus în libertate în condiţii restrictive, fiindu-i interzis de a lua contact cu vreun angajat sau contabil al Societăţii, nu a existat nici o posibilitate obiectivă de a îndeplini obligaţiile fiscale, aceasta cu atât mai mult cu cât toate actele contabile se află la dosarul de urmărire penală, baza de date referitoare la aceste documente fiind remisă subscrisei pe suport informatic abia la finele anului 2015, ocazie cu care s-au depus toate declaraţiile aferente perioadei [redacted]

În aceste condiţii, organul fiscal nu doar că a emis decizia de impunere cu rea credinţă, dar nici nu a comunicat-o în conformitate cu prevederile legale, şi a mai procedat în mod netemeinic şi nelegal la respingerea ca tardivă a contestaţiei formulate cu privire la decizia de impunere nr. [redacted] şi nr. [redacted]

ARSENE DRAGOMIRESCU & Associates

B. Referitor la decizia de impunere din oficiu nr. [redacted] şi decizia nr. [redacted]

Referitor la aceste două decizii, pârâta a apreciat că am formulat contestaţia tardiv deoarece acestea au fost comunicate administratorului judiciar [redacted] prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire în data de [redacted] şi respectiv în data [redacted]

Şi aceste susţineri sunt necorespunzătoare realităţii deoarece aceste decizii de impunere nu au fost comunicate administratorului judiciar prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, astfel cum pârâta susţine în cuprinsul deciziei sale, aceasta comunicând administratorului doar declaraţia de creanţă în luna februarie a anului 2015 în scopul înscrierii sale în tabelul preliminar de creanţe, necomunicând cele două decizii de impunere.

In aceste condiţii soluţia de respingere ca tardivă a contestaţie cu privire la acest aspect este neîntemeiată, în condiţiile în care nu s-au comunicat deciziile de impunere în conformitate cu prevederile art. 44 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

2. Pe fondul contestaţiei formulate şi pe cererea de anulare a deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] nr. [redacted] şi nr. [redacted] a învederat următoarele:

A criticat toate deciziile de impunere deoarece acestea au fost emise cu încălcarea legii şi de asemenea conţin elemente necorespunzătoare realităţii.

Referitor la decizia de impunere din oficiu nr. [redacted], pârâta nu a considerat a fi tardivă contestaţia formulată cu privire la acest act fiscal, ci a apreciat că am formulat o contestaţie nemotivată. Această soluţie este nelegală, netemeinică deoarece:

Am arătat în cuprinsul contestaţiei faptul că prin toate deciziile de impunere s-au stabilit baze de impunere pentru contribuţiile sociale, pentru taxa pe valoare adăugată şi impozitul pe profit necorespunzătoare realităţii, şi în acelaşi timp nu a fost respectată nici procedura prevăzută de Ordinul ANAF nr. 3392/2011 cu privire la modalitatea de emitere a deciziilor de impunere din oficiu de către compartimentul de specialitate din cadrul Agenţiei de Administrare Fiscală.

Bazele de impunere din cuprinsul acestor decizii nu corespund realităţii întrucât începând cu data [redacted] şi până la data formulării contestaţiei inclusiv, datorită împrejurărilor arătate la punctul 1, Societatea nu a mai desfăşurat activitate comercială şi nici nu a mai derulat operaţiuni comerciale.

Referitor la angajaţi, precizez faptul că aceştia nu au mai prestat nicio activitate pentru Societate începând cu data de [redacted] şi nici nu există posibilitatea de a înceta contractele de muncă cu aceştia, deoarece prin măsura controlului judiciar impusă de către instanţa de judecată pentru Administratorul [redacted], s-a interzis luarea legăturii cu aceştia pe orice cale.

Nici declaraţiile fiscale nu au mai fost depuse întrucât prin instituirea controlului judiciar de către instanţa penală, i s-a interzis Administratorului [redacted] luarea legăturii cu contabilul Societăţii, [redacted], aceasta la rândul său având calitatea de inculpat în cadrul dosarului penal mai sus menţionat.

Toate aceste motive au fost dovedite prin înscrisurile anexate contestaţiei, din care a rezultat lipsa de activitate a societăţii pe perioada pentru care pârâta a emis decizii de impunere din oficiu.

Practic, toate sumele cuprinse de aceste decizii nu corespund realităţii cu atât mai mult cu cât subscrisa am intrat în procedura de insolvenţă în [redacted].

Deciziile de impunere trebuie să conţină obligaţii fiscale care să reflecte activitatea generatoare a impozitului, situaţie neîndeplinită în prezenta cauză, acestea fiind emise pur şi simplu, în condiţiile care activitatea comercială a subscrisei a fost efectiv blocată.

În cele din urmă au fost depuse declaraţiile pentru perioada [redacted] - până la zi la ANAF, şi înregistrate de către această instituţie, declaraţii pe care le anexăm prezentei contestaţii şi din care rezultă activitatea 0 (adică nulă) a subscrisei pentru perioada în care pârâta a emis decizii de impunere din oficiu pentru sume exorbitante.

In ceea ce priveşte procedura care trebuia urmată pentru emiterea deciziilor de impunere din oficiu, precizez că aceasta nu a fost respectată în conformitate cu prevederile Ordinului ANAF nr. 3392/2011.

Potrivit dispoziţiilor art. 1.2.1, 1.4.1, 2.5.2, şi art. 2.6.4. din Ordinul ANAF nr. 3392/2011, compartimentul de specialitate din cadrul Agenţiei are obligaţia ca, mai înainte de emiterea deciziilor de impunere din oficiu, să îl notifice pe contribuabil în termen de 15 zile de la data scadenţei obligaţiei de depunere a declaraţiilor. În termen de 20 de zile de la data trimiterii înştiinţării, compartimentul de specialitate din cadrul Agenţiei actualizează lista contribuabililor care nu şi-au depus declaraţiile fiscale şi doar ulterior expirării acestui termen se procedează la întocmirea Referatului privind impunerea din oficiu şi emiterea deciziei de impunere.

Or, în situaţia de faţă nu s-a procedat în această manieră, deoarece compartimentul de specialitate din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală - Direcţia de Administrare a Marilor Contribuabili a emis decizia de impunere din oficiu nr. [redacted] de stabilire a taxei pe valoare adăugată şi impozit pe profit, decizia nr. [redacted] de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele şi contribuţiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada [redacted], decizia nr. [redacted] de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele şi contribuţiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada [redacted], fără a comunica în prealabil notificarea prevăzută de dispoziţiile art. 83 alin. 4 din OG 92/2003 privind codul de procedură fiscală.

Prevederile art. 83 alin. 4 din OG nr. 92/.2003 au caracter imperativ, deoarece prevăd în mod expres faptul că stabilirea din oficiu a obligaţiilor fiscale nu se poate face mai înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înştiinţarea contribuabilului privind depăşirea termenului legal de depunere a declaraţiilor de impunere.

Or, nicio decizie de impunere din oficiu dintre cele contestate nu au fost emise cu respectarea prevederilor legale mai sus menţionate, respectiv nu a existat în prealabil nicio înştiinţare din partea pârâtei referitor la depăşirea termenului legal de depunere a declaraţiilor de impunere.

Astfel, prin contestaţia formulată, a invocat critici atât cu privire la lipsa realităţii sumelor stabilite din oficiu la plată, deoarece acestea trebuie să corespundă activităţii societăţii şi rulajelor comerciale efectiv realizate, şi de asemenea, încălcarea normelor legale mai sus menţionate, norme de care pârâta nu a dorit să ţină cont.

Deşi a învederat aceste aspecte cu privire la toate deciziile de impunere, pârâta nu s-a pronunţat în niciun fel cu privire la acest motiv de nelegalitate invocat în cuprinsul contestaţie, aceasta apreciind că a formulat o contestaţie nemotivată.

În consecinţă, compartimentul de specialitate din cadrul Agenţiei nu şi-a îndeplinit obligaţiile prevăzute de lege, respectiv de a notifica iniţial Societatea, de a aştepta trecerea termenelor prevăzute Ordinul nr. 3932/2011, şi abia ulterior de a proceda la emiterea deciziilor de impunere din oficiu, aceasta emiţând chiar şi titluri executorii şi somaţii în baza acestor decizii de impunere nelegale.

În concluzie, faţă de cele menţionate, solicită instanţei să constate întemeiată contestaţia pe care am formulat-o şi să procedeze la anularea tuturor deciziilor de impunere din oficiu emise de către pârâtă fără o bază legală.

În dovedirea celor susţinute a solicitat administrarea probei cu înscrisuri.

În drept, şi-a întemeiat cererea pe dispoziţiile art. 205 şi următoarele Cod procedură fiscală, art. 10 din Legea nr. 554/2004 as contenciosului administrativ, art. 194 Cod procedură civilă, precum şi pe toate dispoziţiile legale invocate în cuprinsul contestaţiei.

Ulterior, reclamanta a precizat cererea de chemare în judecată, în sensul că înţelege să se judece în contradictoriu şi cu MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE-AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Direcţia Naţională de Soluţionare a Contestaţiilor şi MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE-AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti -

Pârâta MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA DE ADMINISTRARE *A* MARILOR CONTRIBUABILI a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestaţiei.

Cu privire la capătul de cerere prin care solicită anularea deciziei nr [redacted] prin care a fost respinsă contestaţia reclamantei [redacted] formulată împotriva deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] şi nr. [redacted], a solicitat respingerea acestuia ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă având în vedere următoarele motive:

Prin primul capăt de cerere, reclamanta solicită instanţei de judecată ca prin hotărârea care o va pronunţa să dispună anularea deciziei nr. [redacted] prin care a fost respinsă contestaţia reclamantei [redacted] SRL formulată împotriva deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted], nr. [redacted] şi nr. [redacted]

Potrivit prevederilor art.l alin.l din Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ, "Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins sau a interesului legitim şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată...". Prin urmare, soluţiile pe care le poate da instanţa de contencios administrativ, se pronunţă în contradictoriu cu autorităţile publice emitente ale actelor administrative atacate.

Având in vedere textele de lege mai sus citate, rezultă cu claritate că, pentru a avea calitate procesuală în cauză, Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili ar fi trebuit sa emită Decizia nr. [redacted] act administrativ pretins vătămător pentru reclamantă.

Reclamanta a formulat cererea de chemare în judecată împotriva Deciziei nr. [redacted] ce a fost emisă de Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor, şi nu de către Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili. A solicitat instanţei să constate că Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili nu poate fi parte în raportul juridic dedus judecăţii şi de aceea nu există motive pentru a se pronunţa o hotărâre judecătorească în contradictoriu cu aceasta.

Prin urmare, luând în considerare toate argumentele mai sus expuse, solicită instanţei să constate lipsa calităţii procesuale-pasive a Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili şi să dispună respingerea acestui capăt de cerere ca fiind îndreptat împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Cu privire la capătul de cerere prin care se solicită anularea deciziilor de impunere din oficiu nr. [redacted], a solicitat instanţei să îl respingă ca nefondat având în vedere următoarele:

Prin Anunţul colectiv nr. [redacted] din data de [redacted] în temeiul art. 44, alin. 5 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili a comunicat faptul că au fost emise acte administrative fiscale pentru S.C. [redacted] S.R.L., S.C. [redacted] S.R.L. şi S.C. [redacted] S.R.L., cu menţiunea că actele administrative pot fi consultate de titularii acestora la sediul organului fiscal emitent şi actele administrative se consideră comunicate în termen de 15 zile de la data afişării anunţului, respectiv [redacted]

Conform dispoziţiilor art. 44 alin. 5 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, "Comunicarea prin publicitate se face prin afişarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, a unui anunţ în care se menţionează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. în cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afişarea se face, concomitent, la sediul acestora şi pe pagina de internet a Autorităţii

administraţiei publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorităţii publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judeţean sau a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afişării anunţului".

Cu privire la Decizia de impunere din oficiu nr. [redacted], a solicitat instanţei să aibă în vedere faptul că aceasta a fost comunicată reclamantei la [redacted], iar în conformitate cu dispoziţiile art. 207 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, termenul de depunere al contestaţiei a fost în data de [redacted].

De asemenea, referitor la Decizia de impunere din oficiu [redacted] pentru impozitele, taxele şi contribuţiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare 10/2014, a fost comunicată la data de [redacted], care reprezintă data de la care începe să curgă termenul de 30 de zile şi se sfârşeşte în data de sâmbătă [redacted], inclusiv, ultima zi de depunere a contestaţiei fiind luni [redacted]

Cu privire la Deciziile referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr. [redacted] şi nr. [redacted], a învederat instanţei faptul că reclamanta nu a depus declaraţiile fiscale la termenele prevăzute de lege conform vectorului fiscal, astfel încât Serviciul Declaraţii Fiscale şi Bilanţuri din cadrul Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a procedat la emiterea Deciziilor de impunere din oficiu pentru impozitele, taxele şi contribuţiile cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă.

Prin urmare, potrivit prevederilor Codului de procedura fiscala, deciziile de calcul accesorii pot fi contestate in conformitate cu prevederile art. 205 si 207 Cod proc.fisc., astfel cum rezulta din chiar cuprinsul deciziilor atacate.

A învederat, în acest sens, faptul că reclamanta a formulat o contestaţie, pe cale administrativă, în conformitate cu prevederile art. 205 - 218 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală ce a fost soluţionată prin Decizia nr. [redacted], de către Agenţia Naţională de Administrare Fiscala - Direcţia Generala de Soluţionare a Contestaţiilor.

În acest sens, a învederat instanţei de judecată faptul că potrivit prevederilor art. 210 alin. 1 din Codul de procedura fiscala, organul competent de soluţionare a contestaţiei se va pronunţa prin decizie sau dispoziţie după caz, acestea fiind actele administrative care pot fi atacate la instanţa de contencios administrativ.

Susţine aceasta, întrucât, în conformitate cu prevederile art. 218 alin. 2 din Codul de procedura fiscala, deciziile emise in soluţionarea contestaţiilor pot fi atacate la instanţa de contencios administrativ competentă.

Astfel, solicită instanţei să reţină dispoziţiile art. 218 din Codul de procedura fiscală care prevăd următoarele:

"Art. 218 Comunicarea deciziei şi calea de atac

(1) Decizia privind soluţionarea contestaţiei se comunică contestatorului, persoanelor introduse, în condiţiile art. 44, precum şi organului fiscal emitent al actului administrativ atacat

(2) Deciziile emise în soluţionarea contestaţiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluţionare a contestaţiei potrivit art. 212, la instanţa judecătorească de contencios administrativ competentă, în condiţiile legii."

În consecinţă, aşa cum rezultă din textul de lege menţionat mai sus, actul administrativ ce poate fi atacat la instanţa de contencios administrativ este decizia de soluţionare a contestaţiei pe cale administrativă.

Astfel, la această dată, acţiunea prin care se solicită direct instanţei de contencios administrativ anularea Deciziilor referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr. [redacted] şi nr. [redacted] emise de către Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, este inadmisibilă, având în vedere faptul că a fost soluționată contestația administrativă formulată împotriva acestui act administrativ.

ARSENE DIACONESCU & Asociaţii

Prin urmare, se poate observa că prevederile Codului de procedură fiscală reglementează o procedură administrativă prealabilă care este obligatorie, iar actul administrativ care poate fi contestat la instanţa de contencios administrativ este decizia prin care s-a soluţionat contestaţia pe cale administrativă, în speţă Decizia nr. [redacted] emisă de către organul administrativ care a soluţionat contestaţia administrativă.

De asemenea, art. 18 alin 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stabileşte soluţiile pe care le poate da instanţa:

„(1) Instanţa, soluţionând cererea la care se referă art. 8 alin. (1), poate, după caz, să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operaţiune administrativă".

Or, actul administrativ ce poate fi supus cenzurii instanţei de contencios administrativ este numai decizia de soluţionare a contestaţiei pe cale administrativă, astfel încât instanţa de judecată nu se poate pronunţa asupra cererii de anulare a Deciziilor referitoare la obligaţiile de plata accesorii nr. [redacted] şi nr. [redacted] emise de către Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Pentru aceste motive, solicită instanţei să constate că actele administrative fiscale au fost emise de Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili cu respectarea prevederilor art. 83 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, atât în ceea ce priveşte forma, cât şi conţinutul.

Cu privire la capătul de cerere prin care se solicită obligarea Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la plata cheltuielilor de judecată solicită respingerea acestei cereri ca neîntemeiată, iar în cazul în care instanţa va trece peste apărări si va admite contestaţia la executare, solicită să aibă în vedere cuantumul acestora şi să facă aplicarea art. 451 din Codul de procedura civila, în sensul reducerii acestora proporţional cu valoarea cauzei, complexitatea acesteia şi cu activitatea depusă de avocat, ţinând cont de toate circumstanţele cauzei.

În concluzie, având în vedere cele menţionate mai sus, solicită instanţei de judecată respingerea ca nefondată, a contestaţiei formulată de reclamanta [redacted] menţinerea actelor administrative ca temeinice şi legale.

În drept, şi-a întemeiat cererea pe dispoziţiile art. 205 din Legea 134/2010 privind Codul procedură civilă cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală.

Instanţa a încuviinţat pentru reclamantă şi pentru pârâtă proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză curtea reţine că cererea reclamantei este întemeiată în parte, urmând a fi admisă în limitele şi pentru considerentele ce vor fi expus în continuare.

În fapt, prin Decizia nr [redacted] emisă de ANAF- Direcţia Generală Regională de soluţionare a contestaţiilor au fost respinse ca nedepuse în termen contestaţiile formulate de către reclamanta [redacted] SRL împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare [redacted], Decizie de impunere din oficiu [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare [redacted], Decizie de impunere din oficiu [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare 10/2014 şi împotriva Deciziei referitoare la obligaţiile de plată accesorii [redacted] emise de Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

reclamanta [redacted] împotriva Deciziei referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr [redacted] emise de Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de [redacted] lei.

În esenţă, prin Decizia nr [redacted] emisă de ANAF- Direcţia Generală Regională s-a reţinut că reclamanta nu a formulat contestaţia împotriva Deciziei de impunere din oficiu nr [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare [redacted] Decizie de impunere din oficiu [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare [redacted] Decizie de impunere din oficiu [redacted] pentru impozitele ,taxele şi contribuţiile cu regim de stabilirea prin autoimpunere sau reţinere la sursă pentru perioada de raportare [redacted] şi împotriva Deciziei referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr [redacted] emise de Direcţia Generală de Administrare a Marilor Contribuabili pentru suma totală de [redacted] lei cu respectarea termenului prevăzut de art 207 alin 1 din Codul de procedură fiscală, precum şi faptul că deciziile de impunere menţionate anterior au fost comunicate reclamantei în mod legal în procedura reglementată de prevederile art 44 alin 5 din OG 92/2003 , cât şi prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Potrivit art 44 din Codul fiscal:

1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat în situaţia contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care şi-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum şi în situaţia numirii unui curator fiscal, în condiţiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împutemicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin poştă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanţă ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emitere şi de comunicare.

(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afişarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, a unui anunţ în care se menţionează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afişarea se face, concomitent, la sediul acestora şi pe pagina de internet a autorităţii administraţiei publice locale respective. In lipsa paginii de internet proprii a autorităţii publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului judeţean sau a Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. în toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afişării anunţului.

Potrivit art 45 din Codul fiscal:

(1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menţionată în actul administrativ comunicat, potrivit legii.

(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului şi nu produce niciun efect juridic.

Comunicarea actelor administrativ fiscale este reglementată de prevederile art 44 din Codul fiscal potrivit cărora:

Raportând prevederile legale menţionate anterior la situaţia de fapt din prezenta cauză Curtea reține că Decizia de soluţionare a contestaţiei administrative cu numărul [redacted] emisă de

pârâta AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA NAŢIONALĂ DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR este emisă **cu exces de putere** , în accepţiunea prevederilor art 2 alin 1 litera c,i şi n din Legea contenciosului administrativ nr 554/2004 , întrucât nu au fost respectate prevederile art 44 şi 45 din Codul de procedură fiscală, art 155 alin 1 punctul 3 din Cpc , art 155 alin 1 punctul 5 din Cpc referitoare la comunicarea către reclamantă a deciziilor de impunere din oficiu nr [redacted], nr [redacted] şi nr [redacted],precum şi a deciziile referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr [redacted] şi nr [redacted].

Astfel,din cuprinsul certificatului constatator eliberat de către Oficiul Registrului Comerţului de lângă Tribunalul Ilfov rezultă că reclamanta, SC [redacted] ,are sediul social în [redacted]

Potrivit art 2 alin 3 din Codul de procedură fiscală, unde prezentul cod nu dispune ,se aplică prevederile Codului de procedură civilă.

Având în vedere că prevederile cuprinse în Codul de procedură fiscală nu reglementează procedura de comunicare a actelor administrativ-fiscale, curtea reţine că sunt aplicabile prevederile cuprinse în Capitolul II din Codul de procedură civilă referitoare la citarea şi comunicarea actelor de procedură.

Potrivit art 155 alin 1 punctul 3 din Cpc persoanele juridice de drept privat vor fi citate, prin reprezentanţii lor, la sediul principal sau, atunci când este cazul, la sediul dezmembrământului lor.

În aceste condiţii, pentru respectarea prevederilor art 44 şi 45 din Codul de procedură fiscală,organul fiscal trebuia să procedeze la comunicarea deciziilor de impunere din oficiu nr [redacted], nr [redacted] şi nr [redacted],precum şi a deciziile referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr [redacted] şi nr [redacted] la sediul social al acesteia situat [redacted]

Din cuprinsul SC nr [redacted] a Tribunalului Ilfov, definitivă ,îndreptată prin încheierea de şedinţă din data de [redacted] a Tribunalului Ilfov, curtea reţine că împotriva debitoarei, [redacted], a fost deschisă , în temeiul art 72 din Legea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014,procedura generală a insolvenţei la cererea creditoarei [redacted] ,iar în baza art 45 alin 1 litera d din Legea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014 a fost desemnat ,1a cererea creditoarei, în calitate de administrator judiciar al debitoare, pe [redacted].

Având în vedere SC [redacted] a Tribunalului Ilfov, definitivă, îndreptată prin încheierea de şedinţă din data de [redacted] a Tribunalului Ilfov,curtea reţine că ulterior datei de procedura de comunicare a actelor administrativ-fiscale către reclamantă este reglementată și de prevederile art 155 alin 1 punctul 5 din Cpc potrivit cărora, cei supuşi procedurii insolvenţei, precum şi creditorii acestora, vor fi citaţi la domiciliul sau, după caz, la sediul acestora; după deschiderea procedurii, citarea va fi efectuată potrivit legii speciale.

Citarea potrivit legii speciale la care se referă prevederile art 155 alin 1 punctul 5 din Cpc este reglementată de prevederile art 41 alin 5 din Legea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014 potrivit cărora ,în litigiile care au fost promovate în temeiul dreptului comun, după deschiderea procedurii insolvenţei citarea debitorului se va face la sediul acestuia şi la sediul administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

Potrivit art 207 alin 1 din Codul de procedură fiscală contestaţia se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancţiunea decăderii.
Potrivit art 45 alin 3 din Codul de procedură fiscală actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului și nu produce niciun efect juridic.

PIACONESCU & Associates

În continuare, curtea va proceda la analiza împrejurărilor de fapt din care rezultă nelegalitatea comunicării către reclamantă a deciziilor de impunere care fac obiectul prezentei cauze,cu consecinţa faptului că termenul prevăzut de art 207 alin 1 din Codul de procedură fiscală nu a început să curgă.

1. Decizia de impunere nr [redacted] a fost comunicată în mod nelegal reclamantei, SC [redacted], la adresa situată în [redacted] la Societatea de Avocaţi [redacted] la data de [redacted] [redacted] din dosarul de fond.

Or,pentru respectarea prevederilor art 44,45 din Codul de procedură fiscală, art 155 alin 1 punctul 3 din Cpc , art 155 alin 1 punctul 5 din Cpc , art 41 alin 5 din Legea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014 Decizia de impunere nr [redacted] trebuia să fie comunicată reclamantei atât la sediul principal al acesteia situat în satul [redacted] ,în incinta [redacted] cât şi la sediul administratorului judiciar al reclamantei, respectiv [redacted]

2. Decizia de impunere [redacted] a fost comunicată în mod nelegal reclamantei, SC [redacted],la adresa situată în [redacted].

Or,pentru respectarea prevederilor art 44,45 din Codul de procedură fiscală, art 155 alin 1 punctul 3 din Cpc , art 155 alin 1 punctul 5 din Cpc , art 41 alin 5 dinLegea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014 Decizia de impunere nr [redacted] **trebuia să fie comunicată reclamantei atât la sediul principal al acesteia situat** [redacted] **cât şi la sediul administratorului judiciar al reclamantei, respectiv** [redacted]

Curtea subliniază că nelegalitatea comunicării către reclamantă a Deciziei de impunere nr [redacted] şi a Deciziei de impunere [redacted] rezultă din faptul că nu a existat, la data comunicării celor două acte administrativ-fiscale,o alegere de domiciliu a reclamantei pentru comunicare actelor administrativ-fiscale la sediul [redacted]

Curtea învederează că,în condiţiile art 28 alin 1 din OUG 86/2006, Societatea de Avocaţi [redacted] nu putea să aibă calitatea de administrator judiciar al reclamantei [redacted] întrucât aceasta a avut calitatea de avocat al creditoarei [redacted] la cererea căreia s-a deschis , în temeiul art 72 din Legea Nr. 85/2014 din 25 iunie 2014, procedura generală a insolvenţei debitoarei, SC [redacted]

Astfel,potrivit art 28 alin 1 din OUG 86/200 nu poate fi desemnat ca administrator judiciar sau lichidator ori delegat permanent al unei forme de exercitare a profesiei practicianul în insolvenţă persoană fizică care a avut, într-o perioadă de 2 ani anterioară datei pronunţării hotărârii de deschidere a procedurii, calitatea de: avocat, consilier juridic, auditor financiar, expert contabil, contabil autorizat al persoanei juridice sau a fost numit ca evaluator, arbitru, mediator, expert judiciar, expert tehnic într-o cauză privind acea persoană juridică.

[redacted] Decizia de impunere [redacted] a fost comunicată reclamantei la adresa [redacted]

Potrivit art 164 alin 1 litera c din Cpc dovada de înmânare a citaţiei sau a altui act de procedură ori, după caz, procesul-verbal va cuprinde,printre altele,numele şi prenumele sau denumirea, după caz, și domiciliul ori sediul destinatarului, cu arătarea numărului, etajului

apartamentului sau camerei, dacă cel citat locuieşte intr-o clădire cu mai multe etaje ori apartamente sau în hotel, precum şi dacă actul de procedură a fost înmânat la locuinţa sa, depus în cutia poştală ori afişat pe uşa locuinţei. Dacă actul de procedură a fost înmânat în alt loc, se va face menţiune despre aceasta;

Potrivit art 164 alin 3 din Cpc cerinţele de la alin. (1) lit. a), c), d), e) şi f) sunt prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

Raportând prevederile art 164 alin 1 litera c şi alin 3 din Cpc la conţinutul dovezii de comunicare a Decizia de impunere nr [redacted] curtea reţine că aceasta este lovită de nulitate întrucât nu cuprinde adresa completă a reclamantei, respectiv aceasta nu cuprinde clădirea/blocul [redacted]

4.Decizia de impunere nr [redacted] a fost comunicată reclamantei la adresa situată în [redacted]

Potrivit art 164 alin 1 litera c din Cpc dovada de înmânare a citaţiei sau a altui act de procedură ori, după caz, procesul-verbal va cuprinde,printre altele,numele şi prenumele sau denumirea, după caz, şi domiciliul ori sediul destinatarului, cu arătarea numărului etajului, apartamentului sau camerei, dacă cel citat locuieşte într-o clădire cu mai multe etaje ori apartamente sau în hotel, precum şi dacă actul de procedură a fost înmânat la locuinţa sa, depus în cutia poştală

ori afişat pe uşa locuinţei. Dacă actul de procedură a fost înmânat în alt loc, se va face menţiune despre aceasta;

Potrivit art 164 alin 3 din Cpc cerinţele de la alin. (1) lit. a), c), d), e) şi f) sunt prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

Raportând prevederile art 164 alin 1 litera c şi alin 3 din Cpc la conţinutul dovezii de comunicare a Decizia de impunere nr [redacted] curtea reţine că aceasta este lovită de nulitate întrucât nu cuprinde adresa completă a reclamantei, respectiv aceasta nu cuprinde clădirea/blocul [redacted]

In esenţă,curtea reţine că, pentru reclamantă, termenul de 30 de zile de formulare a contestaţiei administrative prevăzut de art 207 alin 1 din Codul de procedură fiscală nu a început să curgă întrucât deciziile de impunere din oficiu nr [redacted] şi nr [redacted], precum şi deciziile referitoare la obligaţiile de plată accesorii nr [redacted] şi nr [redacted] nu au fost în mod legal comunicate acesteia atât la sediul social situat în [redacted] cât şi la sediul administratorului judiciar, [redacted],potrivit art 41 alin 5 din Legea Nr. 85/2014.

Pentru aceste motive curtea reţine că, în mod nelegal, prin Decizia de soluţionare a contestaţiei administrative cu numărul [redacted] emisă de AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA NAŢIONALĂ DE ’ SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR a fost respinsă ca tardivă contestaţia administrativă prevăzută de art 205 şi următoarele din Codul de procedură fiscală împotriva Deciziilor de impunere din oficiu nr [redacted],nr [redacted] , nr [redacted], nr [redacted] şi nr [redacted],având în vedere că nu s-a făcut dovada comunicării, în condiţiile legii, a Deciziilor de impunere menţionate anterior.

Susţinerile pârâtei potrivit cărora Deciziile de impunere din oficiu nr [redacted] şi nr [redacted] au fost comunicate în mod legal reclamantei prin publicitate potrivit art 44 alin 5 din Codul de procedură fiscală, sunt nefondate,urmând a fi respinse ca atare.

Astfel, comunicarea prin publicitate a actelor administrativ-fiscale reglementat de art. 44 alin5 din Codul de procedură fiscală este subsidiară comunicării prin poştă cu scrisoare

recomandată cu confirmare de primire şi reclamă, de plano, imposibilitatea comunicării actului administrativ-fiscal în modalităţile prevăzute de art 44 alin 2 şi 3 din Codul de procedură fiscală.

Această concluzie rezultă în mod expres din prevederile art 44 alin 4 din Codul de procedură fiscală potrivit cărora, în cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.

Totodată, caracterul subsidiar al comunicării prin publicitate a actelor administrativ-fiscale rezultă şi conţinutul Deciziei ÎCCJ nr 10/2013, care se aplică în prezenta cauză în baza principiului de interpretare a fortiori.

De asemenea, dispoziţiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sînt aplicabile în mod corespunzător. Conform art. 167 C.pr.civ., comunicarea unui act de procedură prin publicitate se poate face numai în cazul în care s-au făcut demersuri pentru aflarea domiciliului părţii, dar acesta nu a putut fi identificat.

Or,imposibilitatea comunicării actului administrativ-fiscal în modalităţile prevăzute de art 44 alin 2 şi 3 din Codul de procedură fiscală nu poate rezulta din încălcarea de către pârâtă a dispoziţiilor legale referitoare la comunicarea actelor administrativ-fiscale,atâta vreme cât din cuprinsul certificatului constatator eliberat de către Oficiul Registrului Comerţului de lângă Tribunalul Ilfov rezultă că reclamanta, [redacted] ,are sediul social în [redacted]

Or,sediul social al reclamantei nu a fost schimbat pe parcursul emiterii titlurilor de creanţă, fiind acelaşi şi în prezent, iar pârâtele nu au invocat şi nu au probat că au încercat anterior publicării anunţului privind emiterea actului să remită titlul de creanţă către reclamant sau să îl expedieze prin poştă şi ar fi fost retumate.

Numai anunţurile colective publicate pe pagina de internet şi procese-verbale de afişare la sediul organului fiscal privind emiterea titlurilor de creanţă nu pot fi considerate comunicare legală a actului administrativ-fiscal.

Este adevărat că art.44 din OG nr.92/2003, care prevede modalităţile în care poate fi comunicat un act fiscal, conferă în alin.4 posibilitatea organului fiscal de a comunica actul prin publicitate, potrivit alin. 5, prin afişarea la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a ANAF a unui anunţ în care se menţionează că a fost emis actul administrativ-fiscal pe numele contribuabilului.

Însă, prevederile art 44 alin 4 din OG nr.92/2003 permit comunicarea prin publicitate numai dacă nu a fost posibilă comunicarea actului în modalităţile reglementate de alin.2 şi 3, respectiv prin remiterea acestuia contribuabilului/împutemicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poştă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire ori prin mijloace electronice de transmitere la distanţă ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emitere şi de comunicare.

Anularea de către instanţa de judecată a actelor administrativ-fiscale prin care s-a stabilit debitul principal datorat de către reclamantă are drept consecinţă anularea pe cale subsecventă .lipsirea de efecte juridice, a actelor administrativ-fiscale prin care s-au stabilit accesoriile creanţei primcipale., în virtutea principiului quod nullum est, nullum producit effectum .

Pentru aceste motive curtea va dispune anularea Deciziei de soluţionare a contestaţiei administrative cu numărul [redacted] şi va dispune obligarea pârâtei să soluţioneze pe fond contestaţia administrativă formulată împotriva Deciziilor de impunere din oficiu nr [redacted],nr [redacted] , nr [redacted], nr [redacted] şi nr [redacted] şi va respinge,în rest, cererea ca neîntemeiată.

.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâţii MINISTERUL FINANŢELOR

PUBLICE — AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI, MINISTERULUI FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA NAŢIONALĂ DE SOLUŢIONARE A CONTESTAŢIILOR şi MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE - AGENŢIA NAŢIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECŢIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANŢELOR PUBLICE BUCUREŞTI - ADMINISTRAŢIA SECTOR 5 A FINANŢELOR PUBLICE,

Dispune anularea Deciziei de soluţionare a contestaţiei administrative cu numărul [redacted] şi dispune obligarea pârâtei să soluţioneze pe fond contestaţia administrativă.

Respinge în rest cererea ca neîntemeiată.

PREŞEDINTE, GREFIER,

ARŞENE DIACONESCU &Asociații